

spelunca latronum facta est domus ista? Et alibi Quid est q̄ seruus meus facit in domo mea scelera multa? Ne insup male dictōis illius sit particeps. Ne q̄ opulentis estis in syon ingrediētes pomparice domus Hierlm Amos. vi De quib⁹ Dzee. ic. Eūciam eos de domo mea per oppositū bonis iustisq; ecclasticis et domū ecclie fū rectā regiminis regulā introeūtibus/ pollicet dominus Isa. lvi. Lenificabo eos in domo orōnis mee/bic in pñti p̄ gratiā et bone conscientie tranquillitatē. et in futuro per gloriam et celestis domus felicitatem Quā nob̄ p̄stare dignet̄. Amen.

Finit sermo matutinalis

R Bequitur collatio
eiusdem sermonis de reliquis duabus do-
mibus scilicet proprie conscientie et celestis
glorie.

Himpialem summi regi domum fidēter vadim⁹ immunitatis egentes. si nō eam de decoro errore polluētes vio lauerim⁹. violata q̄ppe imunitas. imunitas locū n̄ relinqt. Violat at eam q̄ eam quo cunq; vicio sordidatā asserūt contra prophetatis oraculū domū tuaz domine decet sanctitudo in longitudine dierum. Quis vñq; locus. R.p. dei electior singulariorq; domus fuit q̄. Ma ria/ quam si decet sanctitudo in longitudine diez. nullus procul dubio vite dies nulla hora a sanctitudine secluditur. Hoc ipsum pia credulitate confitentes ad hāc domū refugij vñanimis occurramus occurrentes veneremur/ venerates implore m⁹/ implorantes salutem⁹ dicētes Ave maria. Vade in domū tuam vbi prius

Idcirco transiūm p̄tionib⁹ metaphorisq; predicantes uti mur/ quatinus noua/ minus fastidiat vrietatis et a cognitis/ ad apprehendēda magis ignota subnectet et subleuet. Quia enī nobis (exempli gratia) domus materia lis sensu quotidianoq; vsu matie cognoscitur. p̄ illius similitudinē quasi p̄ vehiculum aliqd in occultaz rex sc̄z conscientiez glorie coprehensionē faciliter eleuamur. **D**ec me cōsideratio gmouit/ ut post litte

ralē thematis nostrā domū de ea postmo dū p̄ allegoriā tanq; de ecclesia dissenserem multis quidē verbis sed pro rei magnitudine ac etiam dignitate indignissimis vel paucissimis. Hunc qz in me eadē cogitatio est sicut pollicitus sum de adeūda. or dinanda ornandaq; conscientie domo trā quillior sermo transcurrat q̄ ad nosipso nos renocet retorqueat atq; reuerberet Re cto siquidē ordine post incitatiōem ad regimen ecclesie. de exhortatiōe cōponende conscientie orditur oratio/ qz (vt apostol⁹ ait prime thimo. ii.) Si quis domui sue pesse nescit/ quomodo ecclie dei diligētiā habebit. **E**isdē vero verbis quib⁹ preceptor meus dōns cameracēsis tractatum suū de anima exorsus est. incipe vete rū tradit autoritas/ diuinū illud fuisse ap pollinis oraculū. Nosce teipsum. Inde est illud Iuuenalis. E celo descendit gnoti se. avton. figendū et memori tradendū pe cto. Huic cōformis est pers̄i monitio. Tecū habitavt noris q̄ sit tibi curta sup peller. Et iterum Nec te quesueris extra. Hanc eandemq; sententiā thema nost̄z si ad mores deflexeris insinuat. Nempe qd aliud est dicere. vade in domū tuam q̄ ha bita tecum. teq; ipm cognosce. **S**unt itaq; plurimi qui a semer longe peregrinatur/ et vt histriōnum/ parasitorumq; mos est nullibi rarius q̄ in domo p̄ op̄a moram faciunt/ nullibi molestius. Dīrable dictu. Eos citius in alia quanis regione q̄ apud seipso reperies/ modo p̄ curias discursant cum adulatōne/ ambitio ne detractione/ nunc inter mulierularuz greges volutātur cum libidine. frequen tissime vero inter auri argenti ve cumulos incedūt/ ductrice cupiditate nauigat Maria/ aera preteruolant/ humi repunt prout stimulantū curarum varietas trā uersos precipitauerit. Qui apud se si queratur illud habebitur Rñf. prouer. septimo. Non est vir in domo sua Horum qui liber ut in domū suam erat nec se deserat/ monendus est per vocem christi salutifera m. vade in domū tuam. **A**t quidā forsitan oppositōes hominū/ volunt incepta extortaq; appellatōne domū dici/ immo vide queso q̄aptissima ratione. **D**e ministri opinor quēadmodū philosoph⁹ in politi. libro primo capitulo primo cōmunitates institutur/ diffiniuerit domū

Collatio

pristantē ex viri et mulieris sui quoqz liberoz sociali cohabitatōne cōponi. Si cubi autē serui desint/bouē eē posuit pauperibus pro ministro. Et ita ex hac societate/tres ordinat principatus/nuptialez inter virū tyrozē/despoticū et seruilem sup seruū/paternū vel regalē patris ad filiū Singul' post hec singula tribuit officia.

Thōlo autē mihi credas si nō omnia hec eadem in hoie monstrauero. Si autoritatem manus/pro autoritate est Aug. in de spū et aīa.c. xxij. Si rōni plus p̄sentis et patrē queris/intellectū offero qui princi piū origoqz est totius spūalis propagatis in anima. Si rōrem postulas qlem aptius respondebo q̄s ipam voluntatē q̄ inseparabilis socia est et individua comes intellect⁹/sine quo voluntas/inualidi nullius ye consilij est. et n̄isi rōrio federe secum misceat/insecunda prole/sterilisqz p̄manet. Prolem nūcupo/affectuū cogitationūqz veluti totidē filiorū propaginē Seruos vero in promptu monstrare est qnqz sensus ipos. Circunspece neqz bos deesse iudicabitur si brutalis indomitiqz corporis naturā attenderis. His intellectis non oposum erit in homine tripli-cem assignare principatū Voluntatis et intellectus adiuvicē nuptialis est. Voluntatis et intellectus sup actus suos/paternus et regalis. Amboz sup sensus et corpus despoticus et seruiliis. Vides ut suspicor et ante oculos tuos positū habes. q̄ decentissima similitudine. hoc dū ad sui cognitōem mitti/dictū extitit. vade i domū tuam. hoc dicere est. Teipm rege. cognosce atqz recognoscitā iugiter p̄sidera. Vnde inquit et officiū quod vniuersiusqz pnoiatoz propriū est/non inaniter exēre. Scimēris quid patrē iubere/q̄ pacto rote p̄suivere oporteat. qualiter p̄creare liberos. seruis impare dñm/hospites suscipe conueniat. **E**t in principio siquidē ad materialis exemplar spūalis fabricanda domus est. atqz vt in basso hūilitatis collocetur tenendū est meretricū illud Boetij preceptū. Humili domū memēto certe figere sat. Quāvis tonet ruinis miscens equora vētus. Tu condit⁹ quieti felix robore valli. Duces serenus euū ridēs etheris iras. Item tragicū illud in hypothico. Non capit vñqz magnos motus humili tecti vel plebeia dom⁹ circa regna to

nat. Et rursus in hercule furente tragedia prima. cuius titul⁹ ē. h.f. metro secundo. De mea tellus lare secreto tutoqz tegat. Lerta sedet sordida parue fortune dominus. Tale sibi fabricauerat nauta ille in opis. sed securus anuclas de quo Lucā. Rectorē dominūqz ratis secura tenebat. Haud procul inde domus recto vallo ro bore fulta. sed vnicō sterili cannaqz intexta palustri. Sequit⁹. Securus bellī predam ciuilib⁹ armis. Scit nō esse casas o vite tuta facultas. Paupis angustiqz lares o munera nondū. Intellecta dei. In tali preterea vitā egisse ponit valeri⁹ li. viii. ca. i. ipm aglaum sophodij quo q̄uis ar chadie esset pauperrim⁹ apollinis tamen respōso gigilidoz regi opulentissimo in felicitate platus est. Et respondit mag⁹ se probare securitatē ridens tuguriū q̄s tristem curis et solicitudinib⁹ aulaz. Nunqđ hanc in habendis edib⁹ modestā humilitatem cesar augustus tenuit. qui domū suam eo q̄ paulo eminētior esset alijs/ coequauit. De hoc Quidius in defastis li. vi. Hec paruū hui⁹ rei nobis Xps reliqt exemplū. q̄ nō marmoreas dom⁹ sed hūile p̄sepiū sua natuitate illustrauit. Quā obrez his admonit⁹ obseruatū habeas se curā tibi ipsi tranqllāqz hūilitatis domū p̄struere. Qui enī altā fecerit domū suam querit ruinā. prouer. xvij. Rō. qr n̄isi dñs qui tñmodo hūilia respicit edificauerit domū. inuanū tē. **P**ost extrectā hūilitatis domū/cura restat precipua/ordiare familiā/ne dom⁹ sit/in qua nullus ordo sed sempitern⁹ horror inhabitat/fugiēda qz omnibus modis a domo discordia fm pithagoricorū sententiā/cuius meminīc Hieron. in eplā ad rufinū. Ad qđ retorq ri pōt illud Arest. enigma ibidē positum/ hyrundinē in domo nō suscipienda/ id ē garrulā loquacitatē. q̄ effectrix est iurgiorū. **S**ubinde ut voluntatē intellectus doceat quasi maritus spōsam necesse est/ quatin⁹ ea appetat q̄ recta sunt/adhibeat modū desiderijs/ et se incōsulto velit nihil. Semper memineris/nō ob aliō egregiam Ade domū miserabili ruina deiectā/ q̄s p̄ vñor p̄cupida fuit/ et voluntas p̄ceps/ temere sine intellect⁹ cōsilio pomū vñsu decoꝝ prēripuit. **P**orro/obvia caute/nerixa sit voluntas. ne aut fumo dom⁹ abundet aut stillicidijs repleat. Alioqñ abeūdum

tibi est/mibi nō credis/dicenti hoc sapiēti fidem p̄esta. Quid sumus si petis n̄isi ignorantia oculos intellectus p̄stringēs. qua circūseptus vir secu⁹ habitat fugit se potius⁹ horret veluti quandā mōr̄is imāginē? Quod Seneca exp̄lit dices. Ociū sine litteris mōr̄ est et viui hoīs sepultu⁹ ra. Dehinc qd p̄ stillicidia/nisi labiles in stabiles q̄ cogitatoēs accipim⁹ quib⁹ exagitatus intellectus/ad seipm rediret in se ipso cōsistere neq̄t. Rixosa vero mulier est voluntas improba et que in sensualita⁹ naturā pene degenerat. Hec assiduis malaz cupidinū stimulis vexat intellectū/ eundēq̄ volitionuz ac nolitionū mutuo altercantiū licibus inq̄erat/vult calcatis spōsi legib⁹ impare prout liber. Intonat q̄ illud satyricū. Sic volo sic iubeo. sit p̄ ratōe volūtas. Quid agat tūc intellectua⁹ sensus/reclamet nō exaudietur/ preci⁹ piat nō obediēt et obiunget acerbius sono remorsu⁹ conscientie seriet. Quid iḡif reli⁹ quū ē n̄isi semet e domō p̄eriperit. Aibilo⁹ minus p̄sistendū est viriliter. videbis furore voluntatis sedato/ ipam dare victas manus/lugere cōmissum. veniā vltro imp̄ecari. Et q̄uis recessum pares/ sponte reuocabit ingēs illō creusead Eneā. hāc primā tutare domū Eneid. vij. Ita tñ nisi obstinata sitac in reprobū sensum data/ tum etiā monēda est/tum coargueda/et natalia p̄sumat in posterū legib⁹ coerenda. At altera sup̄est intellectui solicudo/seruos p̄escere. et nequādo dñationē r̄surpent/studiosissime puidere Itaq̄ ef/ frenes sunt cōtinaces sunt/ ingratisimi sunt/cōflestim vt dñm suū eis beniuolum indulgentēq̄ senserint/exiliunt Repente dñm propriū discerpūt vt canes sui De tamorph. iij. atq̄ eū indignissima tyrāni⁹ de premūt/verūq̄ experiet illud sapientis. Qui delicate a puericia nutrit seruū suū. postea sentiet eū contumacē Prouer. xxix. Et ibidē Inimici homis domestici eius Qui nobrem eos si renitentes sint/bonarū cōsuetudinū arceat cōpedibus et inertes assiduis exercitatōnū verberib⁹ vrgeat Quotidie insup̄ semel et ampli⁹/precipue hora nocturne quietis/cum te lectus su⁹ sceperit/poñat intellectus cum eis quasi cū suspectissimis disp̄satorib⁹/rationem Nullū hoc precepto salubrius/ nullū vis ro presertim xpiano efficacius potest esse

Quod secum se facere soliti⁹ ipse Seneç. iij. refert de ira. Interroget intellectus in tribunali mētis sedens a singulis/ cursic aut sic/tali in loco/tali in tempe gesserint cur sicciderint/sic audierint/tetigerit/ los cuti sunt? Puniat mala p̄ timorē carnis/ cem/p̄ increpatōez errata corrigat/p̄ amo rem bona coronet/ et quid deinceps age/ re a quib⁹ subtrahere se debeant. itaq̄ et re rum rebhemētissime cōmoneat. Ita dū ad teiōm nocte saltē redieris verificet il lud Virgilij Eneid. viii. Ipse domū sera/ q̄zis se nocte cerebat. Hoc pacto tecū ml̄ta loq̄ris vt p̄cipit. tñ caue ne male loq̄ris Hoc modo apud te corā deo causam tuā ages accusator tui seuerissimus Idemq̄ verax testis et iudex equissimus. Ages autē hoc vigilātori sedulitate si auribus tuis semp̄ insonare putaueris illā voce p̄/phete ad Ezechiam. Dispone domui tue quia morieris tu et nō viues Isa. xxxviii. O q̄ uilis prorsus recordatō. et q̄ in pro speris simul et aduersis/hominē sancto tī more pauidum. et quod amplius est libe/ rum efficiat/et mundi cōtemptore. Faci/le inquit Hiero. cōtentit omnia tē. D q̄ felix somn⁹ iste erit altus liber et trāquil lus/post huiusmodi recognitōez sui. Ani ma itaq̄ tanq̄ in sinu iaceat dei. secura p̄/sister/reiectis fedorū demonior̄ amplexi bus Nam totiens inter abominādos am plexus diaboli anima dormit. quotiens peccati mortalis conscia impenitēs rege scit. De manē vero intellectus/ipsam oculatissimā pudentiā cum memoria in speculam mittat. que diligenti prouisiōe ac solerti omnia occurrencea examinet at q̄ denūciet. ne quid inopinatū ne qd su/bitū/nequid impremeditatū surrepēs cō turbet/aut ne p̄ insciētā utilia p̄ermit/tat. Porro ipsi voluntati quā spōsam hominis in domo posuimus/ hec obser/ uanda erunt. fides thori/et castitas inte/ gerrima/cōsideratioē semiraz̄ dom⁹ sue prout inter mulierib⁹ fortis preconia a Salomone positum est. Suspectos habeat omnes tentationū malarūq̄ cogitationū introitus/cetus adulteroz̄ atq̄ latruncu/lorū insidias. Si pulsauerint fores si fe/nestras impulerint/confugiat illico ad in tellectū/et eo inscio et inconsulto/nullos suscipiat Si alloqui blande ceperint/ob surdescat. Sirenes sunt/suā cātu sopiūt.

Collatio

ut deimergant si suos petat amplexus/ ci
to reūciat latronū morē gerunt: amplexā
tur ut perimat. Si blanda frōs et suauis
pretendit/ nō confidat/ arrident ut irride
ant. Si promissa promissis accumulent
nō credat. Quotidianū est puerium. ma
gni sponsoris/ rara ut plurimi fides est.

Leterū si fallaciter sensimq; obrepe aut
vi palam irruere conetur hmōi temptatō
nes/ a se cōtinuo virili aiositate aut depel
lat aut diro vultu et acribus verbis incre
pet dicēs. Seorsum vos malignissimi se
ductores nil mihi vobiscū. Abite hinc. p/
cul cū dolis vestrī/ vestrisq; fraudib;. qm̄
intus vos et in cute noui. scio certe qd̄ qri
tis meā quippe p̄stitutōem/ meā infamā
meā deniq; mortē. Et hec ego patiar mi
sera/ non faciā hercule/ nō vobis assentia
Quāobrem auolate celeriter/ aliā querite
si potestis/ quā vestra blandimēta et male
suasaverba/ illaqueent. que vestris credu
la sit lenocinij. De interim sinite. quia
nō sum quā putatis. aut que vestro digna
sum ludibrio. Hac et simili voce vtat ro
luntas sponsa/ aduersus temptatōnū ma
larūq; cupidinū insultus. Laveat ne eoꝝ
vinculis se ligari aut mālb; prendi sinat/
vel facibus succēdi. Obnita totis cona
tuū nervis/ impetuī prio. memor tragicī
illus in hypolito. qui blandiendo dulce
nutriuit malū/ sero recusat ferre qd̄ subiūt
iugū. Sciat p̄terea q; semina/ mollit et se
implene negans/ petere docet et ammonet
Felicissimā prorsus voluntatē dicerim. et
beata gloriolaꝝ prole secundā/ q; se fornī
caris hmōi suggestionib; nō immiscue
rit. infelicissimā vero si talib; seipsaz expo
suerit p̄stituendā. q; infastissimos mon
struosissimosq; et vīpereos peccatorū fet
gignet/ in parentē suā armatos. sicut leo
nē supbie/ luxurie porci/ canē inuidie/ et
ita de similib; p̄ que cruciabif/ lacerabif.
perimet. Ad ultimū corpus tuū qui ef
ferens bos est/ domab; p̄uidib; q; ne ocio
torpeat. Maligne nature est/ abunde sua
vīterq; pastus recalcitrat. Impinguatus
excudit iugū et vehiculū. sessorēq; deēcit.

S Eudistis qbus studijs dom⁹ p̄pria regē
da est/ quib; excenda disciplinis. quan
q; fastidū timidus multa preterea. Hunc
qd̄ extra te vagabūdus incedis? Precur
re prior in domū tuā. Eccl. xxiiij. et temet
a cōmuni hominū stulticia exime. de qua

Hieron. ad Sabinianū Solemus mala
domus nostre scire nouissimi/ et liberorū
atq; iugū vicia/ viciis canētibus ignora
re Ita est/ alienē dom⁹ curiosi sum⁹/ negli
gentes nostre. Vicia idcirco nostravltimi
ognoscim⁹. hinc irridemur. hic nob̄ plas
cētes. fabula pplo et risus efficiuntur. Quo
cōtra bene iuber persius (ut premisi et res
peto) Tecū habita. et noris qz sit tibi curs
ta suppeller. quantū sc̄z a virtutū possessi
one vel perfectōne deficis. **V**ade igitur
in domū tuam et cum paralítico surge per
cōtritōem. tolle grabatū peccatorū. p̄ cō
fessiōem et per satisfactōem. In domo tua
vigilans. oransq; permane. illuc expecta.
et cū aduenierit dñs p̄festim apias ei Sto
inquit ad hostiū et pulso. si q; audierit vo
cem meam et aperuerit mihi ianuā/ introi
bo ad illū. et cenabo cū illo. et ipse mecum
apocalip̄. ij. O miserrimū te. si abierit. si
nō tanto hospiti festinabūdus occurres
si nō innitaueris dicēs. Mane nobiscuz
dñe qm̄. zc. Hec modo invites/ sed violen
ter (ut sic loquar) trabe. verecūdus enī ho
pes est/ vult compelli. **M**Quo īintroducto
serui certatim domū exornent/ nulle repi
antur irarum aranea. nullus cupiditatis
puluis/ nulle caninaz ricarū aut curarū
mordacū. clamores audiātur. **S**eruoz
tanq; vītis abundās in laterib; dom⁹ tue
cū liberis tuis/ bonis sc̄z affectōib; in ocs
cūrsum culta festiuaz pcedat. **S**ternat
domus tapetis bonarū cogitationū. vītib;
herbis bonarū opationū spargat.
et omībus deniq; sanctoz desiderioꝝ flo
sculis pulcerrime distinguat. Ponat men
sam pietas/ autoritatū sellā obedientia
focum caritas accēdat/ ministret fides cā
delabū. et lectum contēplatio substernat.
lnteamina vero vt pura sint abluantur a
contritōne. a confessione ventilanda aeri
exponātur/ quosq; demū exiccatit satissa
ctio. Hec omīssum sit illud quod de pale
mone et baucide/ deoꝝ hospitib; Haso ait
Metamor. vij. Sup omīa vultus acces
sere boni/ hilarē enī datorē diligit deus. ij
Corin. ix. Rependet nō dubita vīcē deus
ab eoꝝ audies. Hodie huic domui salus
facta est. Luce. xix. Qx si reverendū te et di
uiciaz parentia prospexerit/ compellabit
te hīdem vocibus quibus euander Eneā
Aude hospes cōtemnere opes et te quoꝝ
dignū finge deo. Que ista dignitas. R.p.

quanta sublimitas esse hospitē diuinitatis? Ita fit tamē si domū nostrā nō dese-
ruerimus/si attēto studio excoluerimus.
q̄ nec gentilis poeta siluit stat⁹ thebaic⁹.
vii. Nulli cōmilla metallo/ forma dei. mē-
tes habitare ⁊ pectora gaudet. Propterea
patria sapientia tps. Ihs cui⁹ delitiae sunt
esse cū filijs homīn. Sap. viij. Unūquēq̄
nostrū hodiernis verbis horat. monet. i/
perat. vt parat⁹ sit ⁊ eoz que extra se sunt
curā deserat superflua. Vade inq̄t in do-
mū tuā quod fuit thema. Admonerepu-
tes xp̄m/quid stas scrutās villas ⁊ rus/cri-
pete velociter et vade. i. Reg. xxvij. Vade
pacifice i domū tuā. Quia sicut avis trās/
migrans de nido suo varijs piculis expo-
sita est/sic vir qui relinq̄t suū locum pro-
urbioz. xxvij. Scđo qđ stas periturus/
tuam pere alacriter domū Deuter. vi. De-
ditaberis sedens in domo tua. quēadmo-
dum helizeus sedebat in domo sua. Se-
dendo enim ⁊ quiescēdo fm ph̄m/anima
fit prudens. Quidā vero nō in domo sed
in monumētis manent. Luce. viij. qr in/
ter obsena viciorū cadasera volutatū.
Tertio quid extra stas te vissuris domuz
intra sagaciter tuā. Exodi. xvi. Maneat
vniusquisq; apud semetipm nullus egre-
diaē de loco suo. Hectanta de domo mo/
rali hominis p̄cepta sunt.

Dunc de adeūda iuxta anagogiaz
beatifice dom⁹ habitatōne/ quar/
tam ⁊ hāc supremā orōnem texu-
ri stilum admodum⁹. et eam finire patimī
ni precor/finis est/equanimiē tolerare. **C**
Vade in domū tuam. Homo viator. ho/
mo terre incola/homo qui pegrinans nō
habes hic compositā ciuitatem vel domū
manētem/sed futurā inquiris. Eya rum/
pe morā. fugam p̄cipita/non in via termi-
num nō rapidis in fluctib⁹ portū consti-
tue/properat cursu vita citato ait tragic⁹
solq; in occasum volucr ruit ⁊ negligis
tu tamen dissimulas/ et medio in itinere
stratus iaces. vbi si te vicina dire mortis
nos occupauerit/hercle peristi. ⁊ detetua
q; salute actum est. Age cur cessas? Qua/
refessi debilitatiq; viatoris instar lenti⁹
vadis. **S**ed agnosco. paraliticus es. et
dum niteris surgere/in molimine primo
relaberis. Tui equidē pars viuax est/par-
tem humor nimius carnalitatis paralysi
mortificauit. Namirū si progredi nō va-

les/tractus ad varia et tibi met oppositus
Vult inquit/sapiens ⁊ nō vult piger flā
dum viuida pars volūtatis diuinorū ca/
pax/sursum erigitur. a parte sensualitatis
emortua deorsum trahit. ⁊ in ipso conatu
bumi/peliuius deprimit. Flotare compa-
tionem Virgili⁹ quinto eneid. propriissi-
mā. Quali sepe vie deprensus in aggere
serpens. Era quem obliquū rota trāsūt.
aut grauis ictu. Seminecē liquit sato la-
cerumq; viator. He quicq; longo fugiens
dat corpore tortus. Parte feroc/ardensq;
oculis ⁊ sibila colla. Arduus attollens/
pars vulnere clauda/retentat. Flexantem
nodis/seq; in sua membra plicantē. Hec
ille. **S**perādum tamen est tibi consule
⁊ plena fide ante xp̄i pedes expositus. spi-
ritualez ideoq; nequissimā paralysim mi-
tigari pere. Etēni liberari penitus/ nō est
presentis vite. nisi quib⁹ rarissime admo-
dum cōcessum est. Dehinc exurge dupli-
ci amoris timorisq; stimulo p̄fossus. spe
salutis hilaris. ⁊ alacer caritate ac vade de
virtute in virtutem/donec videas deum
deorū in syon/que domus est beatitudis
sempiterne. **A**tuero fortassis vt verbo
Boetij vtar velut ebrius quo tramite do-
mu⁹ reuertaris ignoras/quo duce iter ar/
ripias ⁊ ad supremū qualē in domo quā
queris conuersatōem habiturus exitas.
Hescis vero horū trium noticiā. si nō pi-
geat aduertere pauc⁹ edocebo. **E**t q̄uis
non alienū a proposito esset lactantij ver/
ba ponere/sexto institutionū de limite/bi-
no/salutis ⁊ interitus/cōmodius reticere
iudicans. Hoc moneo vt verū ducem et
vnicum habeas deum/ quem admodū de
populo israelitico in promissionis terrā
proficiscente legitur. q̄ dominus sol⁹ dux
eius fuit/et propheta insinuās ductoris
huius utilitatē postq; dixerat. Domīe in
voluntate tua deduxisti me/subiungit/et
cum gloria suscepisti me. Illius quidem
ducere est ad quem spectat eterne domus
glorie. **H**oc duce carpe viam/nō quāli-
bet sed quā propheta nō modo inisse/re/
rum etiā cucurisse gratulabaf dices. **V**i-
am mādatorum tuorū cucurri/ cōformi-
ter ad sequens iussum christi. Si vis ad
vitam ingredi serua mandata. **M**ath. xix
Ab hac via q̄s quis aberrauerit duce abie-
cto/ per abrupta vitorum/ per lubrica/p
petrosa/ per tenebrosa/in iniuria. et non in

Collatio

X via laratur. impingitur. in baratri p̄cep̄t ad ultimū deūc̄t. ab illa domo q̄ lōgissi meraptus. de q̄ precipit xp̄s dicēs. Vnde in domū tua; **C**terū quo pacto via! mādatorū pagrabitur. si nō agnoscat? Quē admodū cognoscet nisi p̄scrutet? Qualiter deniq̄ p̄scrutab̄t nisi scripturis hu iusmodi mandatorū exp̄ssissimis anim⁹ accōmodeat? Quāobrē propheta in psalmis plurimis. tamen singulariter in illo. Beati immaculati in via. aliō nihil agere videtur q̄ aut orare intellectū vt discat mādata sua. aut beatos appellare q̄ mādata eius scrutātur et exqrunt. Vnde beatū vi rum descripturus primū opus tam p̄clarissimū posuit q̄ in lege domini fuit volū tas eius meditab̄t die ac nocte. Et alibi Beatus homo quē tu erudieris dñe. et de lege tua docueris eū. **Q**uis error. immo quanta dementia ecclasticorū pegrinoꝝ in domū beatitudinis (vt aiunt) vadentium. qui ob lucrosas adinuētiones hoīm mandatorū dei p̄scrutationē despiciunt. Apud quos nō animaduertit et animad uera cōtemnitur christi autoritas dicen tis. Sine causa colūt me docentes man data hoīm et doctrinas. Math. xv. **R**e spondeat velim ecclastici viri sacre scri pture desertoꝝ q̄lem sibi in sua pegrina tione viā delegerint. **S**i seipsoſ suam q̄ prudentiā fallūtur. sapientis dogma re linquentes. Fili ne innitaris prudentie tue prouerbioꝝ. iii. Et ibidem. xiij. Est via que videb̄ homini iusta. nouissima ei ducit ad mortem. **S**i ceterorū adinuētiones hominū consecutātū parū prudē ter ne dixerim insipiēter agunt. Neq; enī leges aut humane traditiōes quecūꝝ ad p̄cipiendā domus eterne viam sufficiunt. Alioquin aliā fruſtra daret legē deus/ humana ratōe superiorē. Affirmo qui oppo sitū afferunt errant. et in pelagianā here sim palam incidūt. Qx si quis diu solerter q̄ indagauerit quātam de via mādatorū dei noticiā obtineat. tales solis hoīm ad inuentōibꝫ p̄scrutādis dediti de fide/ de peccatorū distinctōne et quantitate/ siue de beatitudine et ceteris/ puto meū in h immo cū veritate assentiet. **S**i viā mādatorū dei vt debēt erigūt reddat nobis rationē/ cur nō ea p̄scrutātur potius q̄ hu manā. Vani homies promptā in ore ha bent ex Oratō respōsionē. O ciues ciues

querenda pecunia p̄mū/ virtus post nu mōs. Manet insup alta mente repositū il lud Aristo. Melius est paupem vitari. q̄ philosophari. Vloces iste. R. p. nō ecclias ticatorū sunt/ sed agrestium hominū/ terre nisq; inhabantiū. Esto excuset quosdā vt cunq; paupras. Neq; enī omnes damna mus/ theologiā nō studentes. vt mercato res. artū mechanicarū artifices. Itemq; alios plurimos. Sed interrogo qd ecclasiasticus respōdebit: qui beneficj̄ copio seditatus est. aut q̄ aliunde diues/beneficiari desiderat: qd religiosi amplissimis redditibꝫ locupletati: quid postremo omnes quos alia vrgens decētior occupatō nō derinet/ quorū nō est tantūmodo se s̄z alios in viam mandatorū dei deducere. Et cum rādēm afferre enīs fuerint an talis sit que eos graui culpen non cōdemnet ipsi viderint/ fateor nō video. Hoc vñ vi deo/ tūtius salubrinsq; et viris ecclasiasticis dignius esse theologie studiū atq; abs q̄ suspitōe cupiditatis modice fidei et p̄ue spei remoti. Et certe/ alia nulla vt ista scientia/ est hominū directiua incitatua et ad sanctos mores/ vicioꝝ coercitua et ad suā felicitatis domū cōpendiosiori tra mite perductua. Non aspernandū est testimoniū Ecclast. xxiiij. Qui opantur in me/ nō peccabūt/ qui elucidant mevitam eternā habebūt. Odiū ergo et raritas p̄scrutantiū legem dñi/ signū est paucitas saluandorū et modice fidei/ in multis ecclasiasticis rectoribus/ et nō tantūmodo si gnū sed causa etiā. **Q**uo p̄tra hoc intē grande solaciū est abiectiō et inopie theologorū/ q̄ salutis viā noscunt q̄ deū ducē assidue in via pegrinatōis sue loquente audiunt. Vetus nanc̄ Laberij prouerbiiū est in saturnalibꝫ a macrobio posituz Comes facūdus in via p̄ vehiculo. Et q̄s est deo in sacra scripture loquente comes facūdior. Et hoc nō parui existimabat sa piens. Sapientie. viij. Erit allocutio co gitatōis et tedij mei. Et infra. Intrans in domū meā requiescā cum illa. Non enim habet amaritudinē cōuersatio eiusrē. **L**etex q̄ preclara hominis laus est q̄ vere dicere potest apud semetipm pro laude sua illud quod dicere luciliū. Seneca mo uerat de naturalibꝫ questionibꝫ lib. x. Ego liberalibꝫ studijs metradidi q̄uis paup ras alias inuaderet et ingeniū qbduraret/

y

ybi p̄sens studij preciū est ad gratuita carmina defliri me et ad salutare studiū me cōtuli. **I**ntellexisti arbitror qui tibi in tuam felicitatis domū vadenti dux seqn̄dus est quia dñs solus nō mūndus qui cens est. nō diabolus fraude plenus. non brutalis appetit pessime lasciuīes petulans atq; dissolutus. Aduertisti preterea qualis via vadēda tenendaq; est. qz mandatorū dei. nō via hominū humanarū ve adinventionū. Felicē te si credideris. me autē in dño gloriabundū si orans exora uerim. Qz si effeci magna documētor. fas liberatus sum. Nam de reliquis modo videlicet ambulandi. de hospitiū societasq; electōne. de vie tolerantia et similib; scrutatio mādatoꝝ dei. te reddet prouidū sagacem doctissimū. **P**ostremo illō vniū de domus in quā vadis conditōne/ p̄ sua sum habeto. Illā nisi auro gēmis veradi antib; sed materie celestis p̄ciositate esse compositā. Luius incole nō gule nō voluptatibus carnis ve illecebris vacat. Ete nim domi talis porcorū esset nō hominū. Cur ita quia homo qui dicit prestatiū mā hominis naturā eam supra porcinos affectus nō collocat neq; nobilitat. Quid pacto. Quia si vocē porco prestiteris. nō aliud ab istis p̄ summa iocūditate reçret. Qualis ergo beatorū felicitas est: sanctissima prorsus locundissima et dignissima que in opatiōne optima. optimē potentie respectu obiecti optimi que de' est reponitur. Que operatio optima est: Lōtemplatio diuinitatis intuitua cū quietatiua ei⁹ fructūde. Que optime hois potentie: Intellectus et voluntas. Quā obrem: Quia ipsenos sup bruta sole eleuat et dei capaces efficiunt. Quid de potentiis sensitiuis. Nū quid saltē ipse voluptatib; p̄fruen̄t pro prijs in obiectis? Minime. Que ratio: Prīus enī aquā igni copulabis et incom possibilia chimere mēbra cōpones. qz cū volupate felicitē consocies. Quare sicut Bustato quippe spiritu desipit omnis caro. Quare necesse est: suriorū potentiarū delectatiōem/ illā que inferior est extingue re/ qm̄ in eis ex superiorū felicitate/ incom p̄abiliter amplior qz ex eorū obiectis pro prijs accrescit locunditas. Ex quo videri potest maiore esse delectatiōem in sensib; beatorū/ qz sit dolorū acerbitas in corpe damnatorū. **I**n hoc autē loco grauissi

me inculpādus est. **A**nicēna qui. ir. meta phī. sue ultime posuit q sapientib; theologis/ multo magis cupiditatis sit ad cō sequendū felicitatē aiarum q est iuncta prime veritati qz corporū. Ab illo tamen porcino machometi sui paradiso nō seq; stravit sententia. **T**e autē interrogoyir disciplina et phīca eruditōe plenus. si hoies immortales/ esu et potū delectabūt in ore Fateris. Esurient ergo sūtient necesse est et tāto intēsius quāto eis intensiores tribuis delectatiōes. delectatio enī p̄portōna tur appetitui. Quid si ita est comedere et bibere ampliō cōueniet. Ventrēs idcirco incompabiliter capaciores et turgidiores qz nūc habere fieri qz sine terminatiōe aumētū ad qd ordinat̄ comestio. Et pudet et dicā/ egētiones iñsūp fetulentiori cū mulo in illa beatitudinis domo cōgerere oportebit. **D**ēnuo. si virgines plimas babet viuis vir. cur nō plurimos similiē viros mulier vna? Quis si generet. immo deratissime erit filiorū p̄ocreatō. Si a generatiōe vacant. pari modo a libidinosa copulatiōne. alioquin illuc et nature ordo puereret/ qz ex illa exigit copula/ generatiō nem/ et impotētia sive virtutis generatiue cōuincitque appositis omnibus ad generatiōem futurā sufficiētib; illuc suo caret effectu. **S**oror reprobatē indignū iudico/ q angelorū felicitatē in coquoz pincernarū et prostibulorū scortorūq; officia redigitis. Quanto rectius est hoies ad simile angelorū felicitatē sublimādos aſſerere cū christo dicēte/ in resurrectōe ne qz nubent neq; nubent. sed erūt sicut angeli dei. **M**ath. xiiij. **E**t ybi inq̄es erūt si cut angelū. In illa equidē beatitudis domo/ ad quā pegrinatio nostra tendit/ ad quā nūc infelicissimi sumus et in mala hora progeniti/ totā vite labentis viam totā animie intentiōem ordinam⁹. ad quā inuitat̄ p̄s quēlibet qui salutē affectat suam. Vade inquit in domū tuam. q fuerūt. et. **I**n qbus verbis arbitr̄s quilibet xp̄m ad se sermonē hunc dirigere. vade ciuius netor pesce. vade letus ne pauesce per salutis semitas. Pro primo. primi Regū. ij. Festina velociter ne steteris. Et puer. vi. Vade o piger ad formicā et considera vias eius et disce sapientiam. vt videlicet pigratiam ignauiamq; denites. Pro altero imitare philippum vel eunuchū qui ibat

III 3

7

Berimo in solennitate

gaudens p viam suā. Actu. viii. Et pphē tam audi canente. In domū dñi letantes ibimus. Deinde scđo. In domū hanc accelera. In domū hanc ppera. vbi nulla calamitas. In illā itaq; domū cui? si nos men peris r̄nder Jacob Ben. xxv. Hōmē loci illius dom⁹ dei. Et. xviii. eiusdez Ue re non est hic aliud nisi dom⁹ dei et porta celi. Si eius conditōes prequiris. opulē tissima est. in ps. Gloria et diuitie in domo eius. Rursus speciosa est Ob hoc ps. Dñe dilecti decorē domus tue Porro laudi bus insonat. in ps. Beati qui habitat in domo tua dñe. tc. Deniq; omnē homi nis appetitū pfecta satietate delectat. In ps. Inebriabūtur ab vbertate dom⁹ tue et torrente voluprat. tue potabis eos. Et iterum. Replebitur in bonis dom⁹ tue.

Finaliter tertio tuaz pete mansionē. tu am pete portiōem que est felix paternitas vt sc̄z mansio tua sit in domo eterne retr̄butōnis cum psal. Una p̄t̄ a dño hanc requirā vt inhabite in domo domini. tc. Portio quoq; in terrā iuuentū/ quā nos adire prospéro impturbatoq; cursu/ pres stet summus illa in domo paterfamilias domin⁹ noster Iesus xp̄s Am̄en Finis

Berimo eiusdez de omnibus sanctis.

Exultabunt sancti in gloria. letabūtur in cubilibus suis Originaliter psal. cpli. Col letantib; sanctis et exultantib; in gloria. Quid superest (odo c̄rissimi viri patres et fratres) nisi satagere tales habere deuotionē. vt eis intercedētibus ad eorū puenire mereamur societatem. quoniā nō habem⁹ hic ciuitatē ma nentē sed futurā in dñim. Qx si naturale est exilib⁹ a patria sua/ qd nescio quē dulcedo cūctos allicit sermonē de ea et freqn̄ter facere et cupidiua audire. nos a tali patria tales exules. nōne multo amplius id ipm agere natura stimulante cōpellimur. Suspirem⁹ igit ad celestia vt ibi nostra sint corda vbi vera sunt gaudia/ vbi cives sanctoz habitant et domestici dei/ prestolantes aduentū nostrū et ad adiutorium promptissimi/ tātūmodo nō obsurdesca mus vocātibus/ nō repellam⁹ adiutores adeamus poti⁹ illuc deuotōis pedib⁹. In terpellantes in primis te reginā celorū. te

dominā angelorū/qua aperiente pro nobis os illud benedictū/ os plenū gratia p̄ protinus orabūt sancti/ sancteq; omnes Quibus in p̄mune orātibus/ quo pacto formidabim⁹ de repulsa. Eya aduocata nostra/ illō os gloriosissimū p nobis ape ri ad orāndū/ quēadmodū in hac die solennitatis et leticie nostra aperim⁹ ad tesa lutandū dicentes. Ave gratia plena tc.

Exultabūt sancti in gloria/ letabūtur in cubilibus suis. Collaudaturi sanctos sanctas qz om̄s/ vt et debitū eis honor fiat a nobis/ ac vicissim sua nos intercessio adiuuet. vt demū ad imitandū eos/ sua nos exempla alacriores efficiat (Iste enī tres sunt p̄sentis institute celebritatis rōnes) propōnim⁹ verbū prophetici carminis. Exultabunt sancti in gloria letabūtur in cubilibus suis. Et quidē ipse ph̄us in expientie naturalis schola versatus/ tradit in rhetoricis qd delectatiōez om̄ia pro sequuntur. et gratia ipius delectari/ appetunt delectari. nec semel in hāc cadit sentētiā. Ab illo min⁹ idem duas leticie v̄l de lectatiōis species cōdidit Una que est studiorū. puram. laudabilem. tranquillā. diuturnā. Hic est illud qd ph̄ia admirabiles haber delectatiōes firmitate et puritate Alterā dat que a vitiosis vitam pecudūt elegantibus inqritur. et hec feda/ turpis/ inqeta/ breuis/ nocitura/ qualis fuit sar dinapali.

Hanc leticiarū varietatē/ los cis plurimis scripture sacra nō siluit. Letamini inquit iusti in dño/ ecce bonā letiam audi malā. In maleficijs suis letisi cantrem. Et talia sine numero posuit sacra scripture. Duo proportionabilēt cū bilia eadem sacra scripture cōdistinguit/ prohibēt vnu per os pauli. Non in cubilibus inq̄t et impudicicjhs. Quo plecto verbo/ lumen ecclesie. Augustinus cōuer sas est. Laudat alterā in canticis dicens In cubilibus et in hortis aromatū. Habz quippe leticia et exultatio viciosa/ probro sumvitiosumq; cubiculū. sanctavero sanctū/ quale notant verba thematis. Exultabūt sancti in gloria letabūtur in cubilibus suis. Poterat fortasse ambiguū esse de qua leticia de quib; ve cubilibo intelli geret propheta si dixisset. Exultabunt in gloria/ letabūtur in cubilibus suis. Hūc autē cum addidit sancti. om̄is scrupulus dubietatis ablatus est. quoniā sanctorū